

imod mig som idag. Medens jeg i det Hele anser det for overordentligt vigtigt, ja, endogaa paatrængende nødvendigt, at der kommer en almindelig Toldreform, affjærer det jo ikke Muligheden af, at man kan ønske enkelte stykkevisse Reforme i Toldloven, forsaavidt som saadanne kunne gennemføres uden at gribe, i alt Fald i nogen væsentlig Grad, ind i den almindelige Toldlov. Dette Forslag antager jeg ikke griber i nogen væsentlig Grad ind deri, det kan i alt Fald paa ingen Maade siges, at det gjør det i den Grad som f. Ex. Ophævelsen af Koldtolden; thi dette vilde være det Samme som en forøget Beskyttelse for hele Industrien. Naar den ærede Minister nu anførte, at dette Forslag griber ind i andre Positioner, vil det ses, at dette Forslag ikke indvirker paa den Maade paa nogen Position, som Ophævelsen af Koldtolden vilde gjøre. Ophævelsen af Koldtolden vilde nøde til at forandre en hel Række Positioner, medens der med Hensyn til dette Forslag kun kan være Spørgsmaal om, at enkelte Positioner bør forandres for at gennemføre dette Forslag fuldt ud, eller der kan være Spørgsmaal om, at det maaske skal modificeres noget paa Grund af andre Positioner i Toldloven. Det vil ses, at det er en ikke uvæsentlig Forskjel. Den ærede Minister anførte ganske særlige Toldbestemmelser med Hensyn til Papirmasse, der, som bekendt, i den nuværende Toldtarif henhører under de ubenævnte Varer, der betale en Told af 10 pCt. af deres Værdi. Efter de Underretninger, jeg har modtaget, er Prisen paa Papir ikke saa høi, som den ærede Minister angav, og efter de Oplysninger, jeg har faaet, vil Tolden paa det Kvantum af Papirmasse, som bruges til et Pund Papir, ikke overstige Tolden for 190 og naturligvis langt fra naae den Told, der bliver tilbage for 191. Forsaavidt som nu den ærede Minister antog, at man der altid burde tage Hensyn til Papirmassefabrikeres Forbrug af svensk Træ og den Told, som de maatte svare deraf, er det jo vel bekendt, at de kunne bruge dansk Træ, som tilbydes i stor Masse, til deres Fabrication, og jeg tror dog, man kan sige, at det sandelig vilde føre os vel vidt, om vi ved Fastsættelsen af Papirtolden skulde tage Hensyn til, om danske Stoveiere derved vilde tabe eller vinde i deres Afsetning af Træ til Papirmassefabrikerne. Skulde jeg imidlertid blive oplyst om, at der er Omstændigheder, der nøde til at forandre Toldsatserne og navnlig at nedsætte Tolden paa Papirmasse, skal Intet være mig kjærere, end om den ærede Finanzminister vilde række sin Haand dertil. Som bekendt er det ogsaa i det

Toldlovsforslag, som jeg har stillet tidligere i denne Samling, og hvortil den ærede Finanzminister henviste, stillet Forslag om, at Papirmassen skal være toldfri, men nærværende Lovforslag har selvfølgelig efter den Maade, hvorpaa det fremtræder, ikke kunnet fremtræde som et Led af det Toldlovsforslag, jeg tidligere har indbragt, men det har nødvendig sluttet sig til den nugældende Toldtarif. Der vil altsaa blive Spørgsmaal om, hvilke Forandringer i denne Toldtarif der vilde være fornødne eller ønskelige af Hensyn til en saadan Leilighedslov. Naar den ærede Minister breidede mig, at dette Forslag gik videre i Nedsættelse af Beskyttelsen end den Toldlov, jeg for nogle Maanedere siden indbragte, skal jeg blot dertil svare, at de Omstændigheder, som have fremaldt Indbringelsen af dette Lovforslag, ere indtrufne i denne Mellemtid, og lige overfor et Konsortium af Papirfabriker, som bringer hele Papirfabricationen i Danmark over paa een Haand, er der mindre Aarsag til at opretholde Beskyttelsen; der er Aarsag til at gaa saa vidt muligt i Nedsættelsen af Beskyttelsen, medens man overfor en Samling af 5 større og en hel Del mindre Papirfabriker, mellem hvilke der er Konkurrence, maa indrømme, at der indeholder den indenlandske Konkurrence en Modvægt mod Beskyttelsesmisbrug. Nu har det viist sig, at denne Modvægt er bortfalden og har strax givet sig det Udslag, jeg allerede har nævnt. Nu anførte den ærede Minister, at dette ikke var noget stort Udslag, den havde givet sig. Det er ganske vist, at lige strax giver den ikke sit fulde Udslag. Det vilde være for uforstigtigt lige overfor Publikum og Forbrugerne strax at sætte Prisen saa høit op, man kan, og maaske man heller ikke lige overfor de udenlandske Priser kan sætte den saa høit op. Men naar den ærede Minister henviste til, at i 1883 vare Priserne meget høiere, saa er det naturligt, at man lige overfor den høiere Pris paa Papir, der selvfølgelig her i Landet var betinget af den udenlandske Pris med Tillæg af Told, ikke kunde finde det rigtigt, at foretage en saa stor Nedsættelse i Tolden som lige overfor den lavere Pris, thi naar Prisen er lavere, kommer Tolden til at udgjøre en saa meget større Procent af Værdien, og det er efter Procentforhold af Værdien, at Toldens Størrelse og dens Byrdefuldhed maa bedømmes. Nu er med en Pris af 15 à 17 Ore en Told af $5\frac{1}{2}$ Ore langt større end den samme Told er i Forhold til en Pris af 25 à 30 Ore. Iøvrigt var det i 1885, da den omtalte, høie Pris fandt Sted, ikke blot